

KIÉ A NÉP, KIÉ A NEMZET?

Enyém vagy! és nem adlak senki másnak,
csak a népet, nemzetet jelentő társnak.
Ha én vagyok, addig lehetsz segítóm,
kettőnk nélkül bukó majom köszörűkőn.

Én vagyok tehát a feltétlenül fontos,
hogy boldog legyek, s ne magtalanul roncsos.
Ebben segítsen, ha ki lévén másik,
különben a nemzet foga belevásik.

Hazug önfeláldozásnak nincs semmi
haszna, lélekben s számban előre menni:
csak úgy tudsz, ha szeretsz népem,
nemzetem,
értem lemondasz magadról, míg jövőm vetem.

Ne hallgass közérdek károgoókra, mert
hatalmat ültetnek nyakadba és havert
látnak benned, ki kéjüket örökre
biztosítva, utódaik igás ökre.

Hát még én, az igaz: rabszolga módon
istenségekre költhetem csaló csókom,
s nincs, ki meghallgasson, ha süket vagy én
népem, nemzetem, míg pusztulásunk mesél.

Légy enyém, népem, nemzetem! Legyen ez
viszonzott szerelem, — nász, mennyei,
szerves:
visszavonhatatlanul érvényes és
megjósolhatatlan étellel szerencsés.

S légy, szerződéselem, mindenkinek minta,
ki néppé, nemzeté lehet szabadítva
a felesleges, visszahúzó nyűgtől,
s növénynt fakaszt minden magamaga rügyből.